

U OVOME IZDANJU

Posredovanje: Duhovno bojište za vrijeme služenja – Cyril John

Ljubav na djelu: Iscjeljenje – Robert Canton

Što je počivanje u Duhu? – Pitanja za ICCRS-ovu Doktrinalnu Komisiju

Posredovanje: Duhovno bojište za vrijeme služenja

■ Cyril John

Kargilski rat je trajao od svibnja do srpnja 1999. između Indije, moje zemlje i susjednog joj Pakistana i nazvan je Operacijom Vijay. Trajao je 50 dana i prema stajalištu Vlade Indije bio je nužan s obzirom kako je Pakistan nezakonito zauzeo dio našeg teritorija u pograničnom području. To je zapravo bio hrabar pokušaj da se povrati teritorij koji je oduvijek pripadao Indiji, a u to vrijeme je bio pod pakistanskom okupacijom. Nešto se slično događa i u duhovnom kraljevstvu gdje duhovno bojište postaje nužno. Bog je stvorio cijeli svemir i „Kad vidje Bog sve što je bio učinio, i bijaše veoma dobro“ (Post 1.31). Međutim, polagano i uporno, zli je uspio nametnuti svoj utjecaj ljudima, obiteljima, mjestima, organizacijama, vladama, pokretima pa i cijelim narodima. Rat koji je započeo na nebesima između dva kraljevstva (Otkr 12:7-12) nastavlja se voditi sve do sada. Sveti Petar nas upozorava: „Budite trijezni i bdijte jer vaš protivnik, đavao, kao ričući lav obilazi i traži koga će proždrijeti.“ (1Petr 5:8). Potrebno je otkriti neprijatelja i njegove trikove i ne prepustiti se strahu ili hysteriji koja vidi demone u svakoj situaciji.

Duhovni rat

Oni koji su iskusili krštenje u Duhu i posvetili svoj novi život Isusu Kristu nedvojbeno su izloženi stalnim sotonskim napadima, bilo da su to izravni pokušaji, bilo da se radi o suptilnim zavodjenjima. „Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovniká ovoga mračnoga svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima.“ (Efež 6:12). Verzija Kinga Jamesa (jedan od njačešće prihvaćenih biblijskih prijevoda) se koristi prikladnijom riječju od „borba“...jer se ne hrvamo protiv krvi i mesa“. Ovaj sukob se tiče svakog krštenog Kršćana, ne samo određene, specijalizirane skupine ljudi kao što su svećenici, misionari, evanđelisti, itd. Duhovno bojište je nešto u što smo svi uključeni. Služba Isusa Krista i njegovih sljedbenika baca jače svjetlo na sotonska djela, njegovo kraljevstvo i njegove strategije. Moramo znati da duhovni boj nije istjerivanje demona. Isti se odnosi na duhovnu aktivnost u koju moramo biti svi uključeni, protiv opakih djela zloga i njegove vojske, usmjerenih protiv Boga i Njegove djece.

Posredovanje kao duhovni boj

Zagovaranje (posredovanje) je istinski smisao duhovne borbe bilo da ga je zagovornik svjestan ili ne. Netko je definirao zagovaranje kao „Sveto vjerovanje, ustrajna molitva gdje se

netko utječe Bogu i moli u korist drugoga ili drugih kojima očajnički treba Božja intervencija. „Zagovornik zapravo gradi zid ili stoji na proboju pred Gospodinom za tu zemlju ili ljude“ (Ezek 22:30). Stojeći na proboju zagovornik olakšava proces povratka zemlje ili ljudi koji su pod nezakonitom okupacijom ili utjecajem zloga. Zagovornik ih također štiti gradeći zid. Mogao sam razumjeti bitnost ovog retka iz Biblije i njegovu povezanost sa smislom zagovorništva kada sam posjetio Kineski zid, jedan od Sedam svjetskih čuda 21. ožujka 2009. godine. Zid dužine 6 400 kilometara, debljine 9 metara i visine do 7,5 metara je izgrađen u vremenskom periodu od 2 100 godina kako bi zaštitio ljude Sjeverne Kine od Mongola i drugih osvajača. Molitvom zagovornik također gradi zid (poput onog u Kini) da zaštiti Božji narod od neprijateljskih napada.

Sveti Pavao nas poziva da mu se pridružimo u „borbi“ u ime Evanđelja govoreći „Ali vas zaklinjem, braćo, našim Gospodinom Isusom Kristom i ljubavlju Duha: pomozite mi molitvama upućenim Bogu za me“ (Rim 15:30). Borba o kojoj on govori je protiv mračnih sila. To je bitna uputa koja nam je dana u Svetom Pismu kako je zagovornička molitva nedvojbeno dio stalne borbe protiv sila tame. Pavao jasno razumije da se ne „bori protiv krvi i tijela već protiv sila tame“ (Ef 6:12). Stoga je na nama da učinkovito posredujemo kao misionari i pripremamo kao vojnici za boj.

Neprijatelj

U ratu je bitno poznavati neprijatelja, njegove snage i strategiju. Neprijatelj na duhovnom bojištu je Sotona i njegovi zli demoni. Biblijski redci Otk 12:7-12 i 2Petr 2:4 zajedno s onima o padu Babilona Iz 14:12-15 i Ez 28:12-17 su temelj poučavanja Crkvenih Otaca koji kažu da su Sotona i njegovi zli duhovi bili anđeli koji su izgubili mjesto na nebesima zbog grijeha. Za vrijeme audijencije 15. studenoga 1973. godine Papa Pavao VI. je odgovorio na upit o tome koje su najveće poteškoće Crkve danas, sljedećim riječima: „Nemojte da vas odgovor iznenadi kao prejednostavan, praznovjeran ili nerealan. Jedna od najvećih potreba je obrana od zla koje nazivamo Đavlom“. Posve je jasno kako je Crkva u stalnom duhovnom boju sa Sotonom i njegovim zlim silama. U isto vrijeme ne smijemo zaboraviti činjenicu da je kroz svoju smrt i uskrsnuće Isus već pobijedio neprijatelja: „Svrgnuo je Poglavarstva i Vlasti, javno ih izložio ruglu, pobijedivši ih križem“. (Kol 2.15)

Ratnik

Svatko od nas mora biti ratnik na duhovnom bojištu. Zašto nas Bog treba u toj bitci? Vlast koja je bila pod vlašću Sotone za nas →

Posredovanje: Darovi i karizme u službi (nastavak)

je razoružao Isus (Kol 2:15). Unatoč tomu Bog neće pokazati svoj autoritet u svijetu u kojem živimo i intervenirati će samo ako Ga se pozove molitvom (Ez 22:30, Ef 6:18; 1Tim. 2:1-4). Što smo više uključeni u zagovorničku službu, to ćemo biti čvršći ratnici!

Bojno polje

Kako se neprijatelj bori? „Bog ovoga svijeta posve oslijepio nevjerničku pamet da jasno ne vide sjajne Radosne vijesti Krista, koji je slika Božja“ (2 Kor 4:4). Bojno polje je stoga u našem umu. To je arena gdje se Sotona i njegove sile stalno bore kako bi zadobili kontrolu nad našim mislima, uvjerenjima, odlukama i maštom (2 Kor 10:3-6). Ovih dana smo svjedoci svega ovoga.

Zaštita ratnika

Svaki Kršćanin mora staviti Božji oklop ako on ili ona želi preživjeti neprijateljske napade, a kamoli ići u napad. Sveti Pavao nas upozorava da se zaštitimo punom Božjom ratnom opremom. Što je onda ta oprema koja nas štiti? „Ubuduće budite jaki u Gospodinu i njegovoj silnoj moći! Obucite se u bojnu opremu Božju da se mognete suprotstaviti đavolskim napadima! Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovnika ovoga mračnog svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima. Zato uzmite i na se stavite bojnu opremu Božju da se mognete oduprijeti u zli dan i, kad sve ndvladate, održati se! Dakle, stojte čvrsto! Opašite svoje bokove istinom, obucite oklop - pravednost, obujte noge spremnošću za Radosnu vijest - mir! U svemu uzmite veliki štit – vjeru; njime ćete moći ugasiiti ognjene srijele Zloga! Prihvatite kacigu spasenja i mač Duha – to jest Riječ Božju“ (Ef 6:10-17).

Sveti Pavao je napisao poslanicu Efežanima između 58 i 60 godine u zatvoru u Rimu. Za primjer uzima rimsku legiju, koja su ga morali čuvati, i predstavlja šest dijelova oklopa koje legionari obično nose.

Danas turisti mogu vidjeti ljude koji prikazuju šest dijelova oklopa dok stoje pred rimskim zatvorom. Ono što nose rimski legionari Pavao uspoređuje s duhovnom opremom za duhovno bojište. Prvih pet je obrambeno oruđe, a posljednji je – mač Duha to jest Riječ Božja – što je i obrambeno a i sredstvo napada.

Oružje

Kako bi se dobio jedan rat, jako je bitno da ratnik preuzme inicijativu napada. Oružja koja su ratniku na raspolaganju su:

Oružje molitve „Svaki molitvom i prošnjom molite se u Duhu u svako vrijeme i uz to bdijte sa svom ustrajnošću i molitvom za sve svete“ (Ef 6:18). Oružje hvale: „Nek im pohvale Bogu budu u ustima njihovim...“ (Ps 149:6-9).

Oružje objave riječi: ogromna je moć Božje Riječi i ona uvijek ispunjava svoju misiju. (Iz 55:11; Jer 23:29; Heb 4:12).

Zaključak

Iz svakodnevnih i svetih događaja u našim životima i složenog rada grupa, vlada i organizacija, očito je kako Sotona i njegovi zli duhovi smišljaju načine kako se uvući u skoro sve i nametnuti svoj utjecaj. Stoga, oni koji žele živjeti plodonosnim i svetim kršćanskim životom moraju prepoznati stvarnost postojanja i strategije Sotone, kontrolirati je i poraziti u snazi i autoritetu Isusa Krista. Pojašnjavajući fenomen duhovnog bojišta Sv. Ignacije kaže: „Protiv ovog (božanskog) plana đavao se snažno bori. On je glavni protivnik i neumoljiv neprijatelj. Sve od dana zemaljskog raja, nije uspio iskušati čovjeka toliko da ga porazi. Njegove taktike su poznate, iako uspijeva učiniti nebrojene žrtve, njegovi postupci mogu biti jednostavno definirani u tri pojma: dobro odabrano mjesto napada, tajno djelovanje i bjesomučan napad gdje je oslabljen otpor...Budnost je stoga prijeko potrebna uz čvrstu odluku da se radi upravo suprotno od onoga što on predlaže. Tu leži mudrost i spas.“

Ljubav na djelu: Iscjeljenje

Robert Canton

U Izl 15:26 Gospodin kaže: „Ja, Gospodin, bit ću tvoj Spasitelj.“ U Lukinom evanđelju 7:20-23 „Ti ljudi dođoše k njemu i rekoše 'Ivan Krstitelj nas šalje k tebi da te upitamo: Jesi li ti onaj koji treba doći ili da čekamo drugoga?' U to vrijeme, On je iscijelio mnoge bolesti, patnje i zle duhove, dao je vid mnogima koji su bili slijepi. On im je odgovorio: 'Idite i javite Ivanu što ste vidjeli i čuli; Slijepi vide, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromašnima se propovijeda radosna vijest. Blago onome koji se ne sablazni u meni.'“

Isus, Božanski Liječnik

Isus Krist je nadasve čudotvorac. Zovemo ga Božanskim Liječnikom i Glavnim Iscjeljiteljem. Katekizam Katoličke Crkve tvrdi kako „Suosjećanje Isusa Krista prema bolesnima i njegova brojna iscjeljenja svake vrste bolesti su izuzetan znak kako je „Bog posjetio svoj narod“ i kako je Božje kraljevstvo nadohvat ruke. Isus ne samo da ima iscjeliteljsku moć, nego i moć oprosta grijeha, došao je iscijeliti čovjeka u cjelosti, dušu i tijelo, On je liječnik za kojim bolesni imaju potrebu (1504).

U knjižici koju je izdao ICCRS (International Catholic Charismatic Renewal Services) pod naslovom *Vodič molitve iscjeljenja*, čitamo sljedeće: „Susret između Krista i bolesnih, i u Evanđeljima i danas, je izliječenje osobe u cjelosti za cijelu vječnost“.

Vrste iscjeljenja

Prema *Vodiču molitve iscjeljenja*, postoje četiri osnovne kategorije iscjeljenja: iscjeljivanje rana ljudske psihe, duhovno iscjeljenje, to povrhu svega znači „iscjeljivanje od grijeha“ koje osobu vraća u odnos s Bogom; zatim egzorcizam i oslobađenje. Katekizam Katoličke Crkve (1673) ističe: „Egzorcizam je usmjeren na istjerivanje ili oslobađenje od posjednuća demona kroz duhovni autoritet koji je Isus povjerio Crkvi“, „dok je molitva oslobađenja usmjerena prema Bogu, moleći da Bog nekoga oslobodi od zlih duhova“, prema *Vodiču molitve iscjeljenja*.

Služba iscjeljenja u Katoličkoj Karizmatskoj Obnovi

U KKO-u, Gospodin je pozvao mnoge muževe i žene, članove klera, ljude vjere i laike u aktivnu službu iscjeljenja. Mogu reći kako je molitva za bolesnike jedan od najučinkovitijih oruđa evangelizacije. Bio sam svjedok kako su ljudi upoznali ljubav i spasiteljsku moć Isusa Krista kroz iscjeliteljsku službu. Na jednom iscjeliteljskom skupu koji sam predvodio u San Franciscu u Kaliforniji, gospođa koja je bila oduzeta od struka nadolje, ustala je iz svojih kolica, potpuno iscijeljena. Kasnije je svjedočila kako ju je njeno iscjeljenje još više približilo Gospodinu.

Kako moliti za iscjeljenje i postići rezultate

Svaki kršteni Kršćanin može moliti za iscjeljenje. Slijede neki od predloženih koraka u molitvi iscjeljenja. Ovaj popis nipošto nije potpun ili zaključan:

1. Biti stalno i blisko povezan s Gospodinom Isusom Kristom. Bez ove povezanosti s Gospodinom, nema prave moći u nečijem životu. Po Iv 15:5-7 Isus kaže „Ja sam trs, vi loze. Tko ostaje u meni, i ja u njemu, rodi mnogo roda. Jer bez mene ne možete ništa učiniti“.
2. Opremite se sakramentima pomirenja i euharistije što je češće moguće jer u ovim sakramentima susrećemo Glavnog Iscjelitelja. Katekizam Katoličke Crkve (1509) kaže: „Crkva vjeruje u živu prisutnost Isusa, Liječnika duše i tijela. Ova prisutnost se djelomično očituje kroz sakramente i na poseban način kroz euharistiju, kruh koji daje vječni život što je po Sv.Pavlu povezan s tjelesnim zdravljem“.

3. Vjerovati s pouzdanjem. „Zaista kažem vam: Ako imate vjere koliko je gorušičino zrno, možete reći ovoj gori: Prijeđi odavle tamo i prijeći će. Ništa vam neće biti nemoguće“(Mt 17:20).

4. Postavljajte prava pitanja i pažljivo slušajte osobu kojoj pomažete prije nego se počnete za nju moliti. Informacije o toj bolesnoj osobi vam mogu biti putokaz kako nastaviti moliti za bolesnika.

5. Položite ruke na bolesne. Isus je polagao ruke na bolesne i liječio. Dopustite snazi Gospodina da protječe kroz vaše ruke do bolesne osobe.

6. Zazivajte ime Isusovo: „Ako me za što zamolite u moje ime, ja ću to učiniti“. (Iv 15:14)

7. Budite otvoreni darovima Duha Svetoga, posebice proroštvu, riječima mudrosti i razlikovanju duhova.

8. Slušajte glas Gospodina: „Eto, poslušnost je bolja od žrtve, pokornost je bolja od ovnujske pretiline.“ (1 Sam 15:22)

9. „...i zove ono što ne postoji na postojanje“ (Rim 4:17) što ja osobno zovem molitvom izgradnje. Na primjer, molitelj moli Gospodina za potpuno novi ušni bubnjić za gluhu osobu, nove oči za slijepca, itd.

10. S vjerom primijeniti predragocjenu Krv i iscjeliteljski dodir Isusa Krista na oboljelo područje tijela.

11. Zapečatiti iscjeljenje Krvlju i Imenom Isusa tako da ozdravljenje može trajati. „Njegovim modricama mi smo se iscijelili“ (Iz 53:5).

12. Moliti zaštitnu ili molitvu „čišćenja“ kako bi se zaustavio prijelaz duhova kao što je duh bolesti u osobu za koju se moli i osobe oko nje.

13. Zazivati svete anđele da nastave zagovarati za bolesnu osobu.

14. Hvaliti Božju dobrotu i Njegovu iscjeliteljsku ljubav: „Hvalite ga zbog silnih djela njegovih! Hvalite ga zbog neizmjerne veličine njegove“. (Ps 150:2)

Zaključak

Isus je bio prvenstveno iscjelitelj jer je On bio ispunjen i vođen Duhom Svetim. Molimo se da i mi postanemo Njemu sličniji u svemu.

Službe Međunarodne Katoličke Karizmatske Obnove

Adresa: Palazzo San Calisto
00120 Vatican City, Europe
Telefon: +39 06 69 88 71 26/27

Faks: +39 06 69 88 72 24
Webstranica: www.iccrs.org
e-mail: newsletter@iccrs.org

Molimo vas da kontaktirate ured ICCRS-a za dozvolu printanja. Bilten ICCRS-a je besplatan preko e-maila, a košta 10€ godišnje putem pošte. Kao dodatak omogućena je pretplata Formacije Vodstva i košta 15€ godišnje bilo e-mailom ili poštom.

PITANJA ICCRS-ovoj DOKTRINALNOJ KOMISIJI

Na čelu ICCRS-ove Doktrinalne Komisije je Biskup Joseph Grech (Australija) i njeni članovi su Fr. Peter Hocken (Austrija), Fr. Francis Martin (SAD) i Dr. Mary Healy (SAD).
ICCRS-ova Doktrinalna Komisija se savjetuje sa teolozima diljem svijeta.

Što je počivanje u Duhu?

Što je počivanje u Duhu? Je li to jedan od razloga za brigu voditelja obnove? Kao odgovor na to, podijelit ću osobno iskustvo kao voditelj u obnovi i kao teolog. Naredni komentari se odnose na sve neobične pojave od kojih je počivanje u Duhu najčešće.

Moje iskustvo (i iskustva mnogih drugih) je da kada molimo u vjeri za dublje primanje Duha Svetoga, vrlo duboke stvari se počinju događati u ljudima koje se mogu manifestirati kroz smijeh, plakanje ili jecanje. To su prirodni ljudski odgovori na silnu prisutnost i milost Duha Svetoga. Tijekom godina sam naučio kako u ljudima postoje duboke rane, pa i u onima koji izvana izgledaju kao revni i zreli katolici. Sjećam se kako je voditelj organizator na jednom susretu počeo plakati; polako je izašlo na vidjelo kako je taj voditelj bio ozbiljno zlostavljan u djetinjstvu. Ovo je bolno sjećanje bilo potisnuto mnogo godina. Danas sve više ljudi dolazi iz razorenih domova s malo ili nimalo iskustva roditeljske ljubavi. Neki su se s tim naučili živjeti dok neki nisu. Ovi drugi su očito ranjeni, a neki izgledaju normalni i uravnoteženi. Ali kada počnemo moliti za dublje djelovanje Duha Svetoga, ove stvari izbijaju na površinu. Po mom mišljenju, to je dobar način za razumijevanje blagodatni počivanja u Duhu. Počivanje u Duhu se događa kada ljudi za koje se moli ne mogu više stajati ili sjediti i padaju unatrag ili skližu na pod i počivaju na leđima. U velikoj većini slučajeva počivanje u Duhu je mirno.

Kada se počne događati nešto neobično, bitno je ne pitati se koliko je to neobično. Bitno je ono što se događa na duhovnom području te osobe. Često se neobičnije stvari događaju kada molimo za dublje otvaranje Duhu Svetomu i za dublje iscjeljenje i posvećenje života te osobe. Ako iskreno molimo Oca da izlije Duha Svetoga moramo vjerovati da će nam On to i dati: "A tko bi od vas, koji je otac, ako bi ga sin zamolio ribu, pružio mu umjesto ribe zmiyu? Ili ako bi ga zamolio jaje, pružio mu štipavca? Dakle: ako vi, premda ste zli, možete davati svojoj djeci dobre darove, koliko će više Otac nebeski dati Duha Svetoga onima koji ga mole". (Lk 11:11-13)

Kako se voditelji trebaju odnositi prema počivanju u Duhu i drugim neobičnim pojavama? Najvažnija je potreba za mudrim i zrelim vodstvom uz čvrsto poučavanje koje je i biblijsko i vjerno staroj tradiciji Crkve. Kada su prisutna ova dva elementa nema potrebe za strahom od neobičnih pojava. Zašto? Prvo, mudri voditelji će brzo prepoznati sve što nije u redu. Oni znaju otkriti kada ljudi nisu usmjereni Gospodinu i kada nešto nije dobro s njihovom motivacijom i njihovim stavom (na primjer, usmjereni su na emocionalno uzbuđenje). Drugo, iskusni voditelji će zdravo poučavati što pomaže da se utvrdi kako ljudi koji dolaze da se za

njih moli traže dublje zajedništvo s Bogom i veću pokornost Isusu. Postoji bliska povezanost između onoga što učimo i onoga što tražimo, između poučavanja i spomenutog iskustva.

Kada osoba ima duboke rane, mogu se dogoditi stvari koje mogu biti uznemirujuće po druge, npr. osoba se može tresti i u tom slučaju voditelji bi trebali polako odvojiti osobu negdje da se molitva može mirno odvijati bez ometanja skupa. Činjenica da trenutni učinak molitve nije mir i nije negativan znak; bol i emocionalne rane izlaze na površinu. Ali onda takva molitva treba voditi k miru dok Gospodin liječi najdublje boli.

Što može biti opasnost kod počivanja? U čemu je blagodat? Opasnost dolazi kada ljudi u molitvi traže iskustvo, a ne Gospodina. Odgovor na ovo je valjano poučavanje koje naglašava traženje Gospodina, a ne određena iskustva. Moguća korist je da ljudi prime iscjeljenje davno skrivenih rana; drugi dožive duboka iskustva Božje ljubavi i milosti. Sjećam se čovjeka koji je prošao kroz cijelu Muku Gospodina dok je počivao u Duhu.

Glede „padanja“, moj stav je da u iskrenim slučajevima to predstavlja oblik predanja, kao da osoba kaže "Tebi Gospodine" i odbacuje samokontrolu koja drži Gospodina na sigurnoj udaljenosti". „Padanje“ je samo način svršetka i nije samo po sebi bitno. Bitno je predanje jer tako dopuštamo Duhu Svetomu da djeluje izvan kontrole naše svijesti. Kako ćemo znati da se ne otvaramo stranim silama? Stvar je u kontekstu. Ako se radi o iskrenom obožavanju Boga sa stvarnom vjerom u Njegovu dobrotu i milost, onda nam Otac neće dati kamen.

Padanje i ustajanje nakon samo jedne minute nije plodonosno iskustvo. Ovo je najčešći problem koji vidim: ljudi vjeruju da je stvar u padanju i tako naglašavaju krivu stvar. Izraz „biti pogođen Duhom“ treba izbjegavati. To naglašava fenomen padanja i stvara nasilnu sliku koja nije prikladna.

Zašto se sve ovo događa danas? Možda zato što živimo u jako bučnom i suludom društvu gdje ljudi imaju malo vremena da sve sagledaju, opuste se ili jednostavno prepuste. To možda pojašnjava zašto ljudi moraju zaustaviti sve poslove i napore i jednostavno se predati i prepustiti djelovanju Duha Svetoga.

ICCRS prima mnogo pitanja o Katoličkoj Karizmatškoj Obnovi, i dajemo sve od sebe da bi odgovorili na što više pitanja uz pomoć članova ICCRS-ove Doktrinalne Komisije koji ljubazno odvajaju svoje vrijeme da provjere preporuke i iskažu povjerenje svome izvoru. Svako od pitanja i odgovora načinjenih u ovome odjelu Formacije Vodstva su izabrana zbog svoje važnosti i pomoći sveobuhvatno za sve one koji su uključeni u Katoličku Karizmatšku Obnovu.

Ako imate pitanje o KKO-i, molim vas da ga pošaljete na newsletter@iccrs.org